

Bruselj, 23. november 2016
(OR. en)

14776/16

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0364 (COD)

EF 352
ECOFIN 1097

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	23. november 2016
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2016) 854 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2016) 854 final.

Priloga: COM(2016) 854 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 23.11.2016
COM(2016) 854 final

2016/0364 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Predlagana sprememba Direktive 2013/36/EU (direktiva o kapitalskih zahtevah ali CRD) je del zakonodajnega svežnja, ki vključuje tudi spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013 (uredba o kapitalskih zahtevah ali CRR), Direktive 2014/59/EU (direktiva o sanaciji in reševanju bank ali BRRD) ter Uredbe (EU) št. 806/2014 (uredba o enotnem mehanizmu za reševanje ali SRMR).

EU je v preteklih letih izvedla obsežno reformo regulativnega okvira za finančne storitve, da bi izboljšala odpornost institucij (tj. kreditnih institucij in investicijskih podjetij) v finančnem sektorju EU, ki je temeljila predvsem na globalnih standardih, dogovorjenih z mednarodnimi partnerji EU. V reformni sveženj so bile vključene Uredba (EU) št. 575/2013 (uredba o kapitalskih zahtevah ali CRR) in Direktiva 2013/36/EU (direktiva o kapitalskih zahtevah ali CRD) v zvezi z bonitetnimi zahtevami za institucije in nadzorom institucij, Direktiva 2014/59/EU (direktiva o sanaciji in reševanju bank ali BRRD) v zvezi s sanacijo in reševanjem institucij ter Uredba (EU) št. 806/2014 v zvezi z enotnim mehanizmom za reševanje (SRM).

Ti ukrepi so bili sprejeti kot odziv na finančno krizo, ki se je odvijala v letih 2007–2008, ter odražajo mednarodno dogovorjene standarde. Medtem ko je finančni sistem zaradi reform stabilnejši in odpornejši na številne možne vrste pretresov in kriz v prihodnosti, pa reforme vseh ugotovljenih težav ne obravnavajo celostno. Namen teh predlogov je torej dokončati program reform z obravnavo preostalih pomanjkljivosti in z uvajanjem nekaterih preostalih elementov reforme, ki so bistveni za zagotovitev odpornosti institucij, vendar so jih globalni pripravljavci standardov (tj. Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS) in Odbor za finančno stabilnost (FSB)) šele nedavno dokončali:

- zavezujoč količnik finančnega vzvoda, ki bo institucijam preprečil prekomerno povečevanje finančnega vzvoda, npr. za izravnavo nizkega dobička;
- zavezujoč količnik neto stabilnega financiranja (NSFR), ki bo temeljil na izboljšanih profilih financiranja institucij in vzpostavil usklajen standard za določitev, koliko stabilnih, dolgoročnih virov financiranja potrebuje institucija za premostitev stresnih obdobj na trgih in težav v zvezi s financiranjem,
- bolj tveganju prilagojene kapitalske zahteve za institucije, ki v pomembnem obsegu poslujejo z vrednostnimi papirji in izvedenimi finančnimi instrumenti, ki bodo preprečile prevelika razhajanja pri tistih zahtevah, ki ne temeljijo na profilih tveganja institucij,
- ter novi standardi o skupni sposobnosti pokrivanja izgub globalnih sistemsko pomembnih institucij (GSPI), ki od teh institucij zahtevajo boljšo sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, obravnavajo medsebojne povezave globalnih finančnih trgov in nadalje krepijo sposobnost EU za reševanje GSPI v težavah, pri čemer minimalizirajo tveganja za davkoplačevalce.

Komisija je v svojem sporočilu z dne 24. novembra 2015 priznala potrebo po nadaljnjem zmanjšanju tveganja in se zavezala, da bo pripravila zakonodajni predlog, ki bo temeljil na prej naštetih mednarodnih dogovorih. Takšni ukrepi za zmanjšanje tveganja ne bodo le nadalje okrepili odpornosti evropskega bančnega sistema in povrnili zaupanja trgov vanj, ampak bodo tudi zagotovili podlago za nadaljnji napredek pri dokončanju bančne unije. Potreba po sprejetju nadaljnjih konkretnih zakonodajnih ukrepov za zmanjšanje tveganja v finančnem sektorju se priznava tudi v sklepih z zasedanja Sveta ECOFIN 17. junija 2016. Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2016 o bančni uniji – Letno poročilo 2015 kaže tudi na nekatera področja v veljavnem regulativnem okviru, ki bi jih bilo mogoče podrobneje obravnavati.

Hkrati je Komisija morala upoštevati obstoječi regulativni okvir in nov regulativni razvoj na mednarodni ravni ter se odzvati na izzive, s katerimi se sooča gospodarstvo EU, zlasti potrebo po spodbujanju rasti in delovnih mest v času negotovih gospodarskih obetov. Komisija je sprožila več pomembnih pobud na področju politike, kot sta naložbeni načrt za Evropo (EFSI) in unija kapitalskih trgov, da bi okrepila gospodarstvo Unije. Sposobnost institucij, da prispevajo k financiranju gospodarstva, je treba izboljšati, ne da bi to vplivalo na stabilnost regulativnega okvira. Za zagotovitev, da so nedavne reforme v finančnem sektorju v nemoteni interakciji tako med seboj kot z novimi pobudami politike in tudi s širšimi nedavnimi reformami v finančnem sektorju, je Komisija na podlagi poziva za predložitev dokazov opravila poglobljeno celostno oceno obstoječega okvira za finančne storitve (vključno s CRR, CRD, BRRD in SRMR). Pregled globalnih standardov, ki bo kmalu opravljen, je bil prav tako ocenjen z vidika širšega učinka na gospodarstvo.

Spremembe, ki temeljijo na mednarodnem razvoju, predstavljajo dosledno uvajanje mednarodnih standardov v zakonodajo Unije s ciljno usmerjenimi prilagoditvami, da se upoštevajo posebnosti EU in širša politična vprašanja. Na primer, prevladujoča odvisnost malih in srednjih podjetij ter infrastrukturnih projektov v EU od bančnega financiranja kliče po specifičnih regulativnih prilagoditvah, ki zagotavljajo, da bodo institucije lahko še naprej financirale navedena podjetja in projekte, saj ti predstavljajo hrbtenico enotnega trga. Potrebne so nemotena interakcija z obstoječimi zahtevami, kot je zahteva po centralnem kliringu in zavarovanju s premoženjem za izpostavljenosti do izvedenih finančnih instrumentov, ali postopen prehod na nekatere od novih zahtev. Takšne prilagoditve, omejene tako po obsegu kot časovno, tako ne vplivajo na splošno trdnost predlogov, ki so usklajeni z osnovno ravnjo ambicije mednarodnih standardov.

Poleg tega so glede na poziv k predložitvi dokazov predlogi namenjeni izboljšanju obstoječih pravil. Analiza, ki jo je opravila Komisija, je pokazala, da je trenutni okvir mogoče uporabiti na bolj sorazmeren način, pri čemer se upošteva zlasti položaj manjših in manj kompleksnih institucij v primerih, ko nekatere od sedanjih zahtev glede razkritja in poročanja ter kompleksnih zahtev v zvezi s trgovalnimi knjigami z bonitetnega vidika niso upravičene. Poleg tega je Komisija preučila tveganja, povezana s posojili malim in srednjim podjetjem ter financiranjem infrastrukturnih projektov, ter ugotovila, da bi bilo za nekatera od teh posojil upravičeno uporabiti nižje kapitalske zahteve od zahtev, ki se uporabljajo trenutno. Sedanji predlogi bodo zato popravili navedene zahteve in povečali sorazmernost bonitetnega okvira za institucije. Tako se bo izboljšala sposobnost institucij, da financirajo gospodarstvo, ne da bi to vplivalo na stabilnost regulativnega okvira.

Končno, Komisija je v tesnem sodelovanju s strokovno skupino za bančništvo, plačila in zavarovanje ocenila izvajanje opcij in diskrecijskih pravic, ki so določene v CRD in CRR. Na podlagi te analize namerava ta predlog odpraviti nekatere opcije in diskrecijske pravice v

zvezi z določbami o količniku finančnega vzvoda, velikih izpostavljenostih in kapitalu. Predlaga se ukinitve možnosti oblikovanja novih odloženih terjatev za davek z državnim poroštvom, ki se ne nanašajo na prihodnji dobiček in bi se izvzele iz odbitka od regulativnega kapitala.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Več elementov predlogov za CRD in CRR upošteva preglede, ki so sestavni del direktive in uredbe, druge prilagoditve finančnega regulativnega okvira pa so postale potrebne glede na poznejše dogodke, kot so sprejetje BRRD, vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora in delo Evropskega bančnega organa (EBA) ter razvoj na mednarodni ravni.

Predlog uvaja spremembe obstoječe zakonodaje in jo v celoti usklajuje z veljavnimi predpisi na področju bonitetnih zahtev za institucije, njihovega nadzora in reševanja ter okvira za reševanje.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Štiri leta potem, ko so se evropski voditelji držav in vlad dogovorili o ustanovitvi bančne unije, sta vzpostavljena dva stebra bančne unije – enotni nadzor in reševanje – ki temeljita na trdnih temeljih enotnih pravil za vse institucije EU. Kljub velikemu napredku pa so potrebni nadaljnji koraki za dokončanje bančne unije, vključno z oblikovanjem enotnega sistema zjamčenih vlog.

Pregled uredbe in direktive o kapitalskih zahtevah je del ukrepov za zmanjševanje tveganja, ki so potrebni za nadaljnjo krepitev odpornosti bančnega sektorja in ki potekajo vzporedno z načrtovano uvedbo evropskega sistema jamstva za vloge (EDIS). Hkrati je namen pregleda tudi zagotoviti stalna enotna pravila za vse institucije EU ne glede na to, ali so znotraj ali zunaj bančne unije. Splošni cilji te pobude, kot so opisani zgoraj, so v celoti skladni s temeljnimi cilji EU, ki so spodbujati finančno stabilnost, zmanjševati verjetnost in obseg pomoči davkoplačevalcev v primeru, ko se institucija rešuje, kot tudi prispevati k usklajenemu in trajnostnemu financiranju gospodarske dejavnosti, kar vodi do višje stopnje konkurenčnosti in varstva potrošnikov.

Ti splošni cilji so prav tako v skladu s cilji, ki jih določajo druge večje pobude EU, kot so opisane zgoraj.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlagane spremembe temeljijo na isti pravni podlagi kot zakonodajna akta, ki se spreminjata, tj. predlog uredbe o spremembi CRR na členu 114 PDEU, predlog direktive o spremembi CRD IV pa na členu 53(1) PDEU.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Cilji, ki se jih prizadeva doseči s predlaganimi ukrepi, so namenjeni dopolnitvi že obstoječe zakonodaje EU in jih je tako mogoče najbolje doseči na ravni EU in ne z različnimi nacionalnimi pobudami. Nacionalni ukrepi, ki so namenjeni na primer zmanjševanju

finančnega vzvoda institucij, krepitvi njihovega stabilnega financiranja in kapitalskim zahtevam za trgovalne knjige, ne bi bili tako uspešni pri zagotavljanju finančne stabilnosti kot pravila EU, saj lahko institucije svobodno ustanavljajo in opravljajo storitve v drugih državah članicah, kar posledično pomeni visoko stopnjo čezmejnega opravljanja storitev, pretoka kapitala in povezovanja trgov. Nasprotno, nacionalni ukrepi bi lahko izkrivili konkurenco in vplivali na pretok kapitala. Poleg tega bi bilo sprejetje nacionalnih ukrepov s pravnega vidika izziv, saj CRR že ureja bančne zadeve, vključno z zahtevami glede finančnega vzvoda (poročanje), zahtevami glede likvidnosti (zlasti količnik likvidnostnega kritja) in zahtevami v zvezi s trgovalno knjigo.

Zato se sprememba CRR in CRD šteje za najboljšo možnost. Vzpostavlja pravo ravnotežje med harmonizacijo predpisov in ohranjanjem nacionalne prožnosti, kjer je to bistveno, ne da bi pri tem ogrožala enotna pravila. Spremembe bi nadalje spodbujale enotno uporabo bonitetnih zahtev in konvergenco nadzorniških praks ter zagotovile enake konkurenčne pogoje znotraj enotnega trga bančnih storitev. Države članice teh ciljev same ne morejo doseči v zadostni meri. To je zlasti pomembno v bančnem sektorju, kjer številne kreditne institucije delujejo na enotnem trgu EU. Polno sodelovanje in zaupanje v okviru enotnega mehanizma nadzora in kolegijev nadzornikov ter pristojnih organov zunaj enotnega mehanizma nadzora je bistveno za učinkovit nadzor kreditnih institucij na konsolidirani podlagi. Nacionalni predpisi teh ciljev ne bi uresničili.

- **Sorazmernost**

Sorazmernost je sestavni del ocene učinka, ki je priložena predlogu. Ne le, da so bile vse predlagane možnosti na različnih regulativnih področjih posamezno ocenjene glede na cilj sorazmernosti, ampak je bilo tudi pomanjkanje sorazmernosti obstoječih pravil predstavljeno kot ločena težava, poleg tega so bile analizirane posebne možnosti, katerih cilj je zmanjšati upravne stroške in stroške skladnosti za manjše institucije (glej oddelka 2.9 in 4.9 ocene učinka).

- **Izbira instrumenta**

Predlagajo se ukrepi, ki se izvedejo s spremembo uredbe in direktive o kapitalskih zahtevah z uredbo oziroma direktivo. Predlagani ukrepi se dejansko nanašajo na že obstoječe določbe, ki so že vgrajene v te pravne instrumente (likvidnost, finančni vzvod, prejemki in sorazmernost) ali te določbe nadalje razvijajo.

V zvezi z novim dogovorjenim standardom Odbora za finančno stabilnost o skupni sposobnosti pokrivanja izgub se predlaga, da se večji del standarda vključi v CRR, saj lahko samo uredba doseže potrebno enotno uporabo, podobno kot za obstoječe kapitalске zahteve, ki temeljijo na tveganju. Z določitvijo bonitetnih zahtev v obliki spremembe CRR bi se zagotovila dejanska neposredna uporaba teh zahtev za GSPI. To bi državam članicam preprečilo uvajanje različnih nacionalnih zahtev na področju, kjer je popolna uskladitev zaželeno za preprečevanje neenakih konkurenčnih pogojev. Vendar bo potrebno izboljšanje veljavnih pravnih določb v direktivi o sanaciji in reševanju bank za zagotovitev, da sta zahteva o skupni sposobnosti pokrivanja izgub in minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti usklajeni.

Nekatere predlagane spremembe CRD, ki vplivajo na sorazmernost, bi državam članicam pustile določeno stopnjo prožnosti, tako da bi lahko ohranile različna pravila pri njihovem

prenosu v nacionalno zakonodajo. Državam članicam bi to dalo možnost, da uvedejo strožja pravila o nekaterih zadevah, kot so prejemki in poročanje.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Komisija je izvedla več pobud, da bi ocenila, ali so obstoječi bonitetni okvir in napovedani pregledi globalnih standardov najprimernejši instrumenti za zagotovitev bonitetnih ciljev za institucije EU ter tudi, ali bi še naprej zagotavljali potrebno financiranje za gospodarstvo EU.

Julija 2015 je Komisija začela javno posvetovanje o možnem učinku CRR in CRD na bančno financiranje gospodarstva EU s posebnim poudarkom na financiranju MSP in infrastrukture, septembra 2015 pa je objavila poziv k predložitvi dokazov¹, ki je zajemal finančno zakonodajo EU kot celoto. S tema dvema pobudama je želela pridobiti empirične dokaze in konkretne povratne informacije o i) pravilih, ki vplivajo na sposobnost gospodarstva za samofinanciranje in rast, ii) nepotrebnih regulativnih obremenitvah, iii) interakcijah, neskladnostih in vrzelih v pravilih ter iv) pravilih, ki imajo nenačrtovane posledice. Poleg tega je Komisija zbrala mnenja zainteresiranih strani v okviru specifičnih analiz, ki jih je opravila v zvezi z določbami, ki urejajo prejemke², in v zvezi s sorazmernostjo pravil, zajetih v CRR in CRD. Končno, začelo se je bilo javno posvetovanje v okviru študije, ki jo je naročila Komisija za oceno učinka CRR na bančno financiranje gospodarstva³.

Vse zgoraj omenjene pobude so jasno pokazale potrebo po posodobitvi in dokončanju veljavnih pravil, da bi i) dodatno zmanjšali tveganja v bančnem sektorju in s tem zmanjšali zanašanje na državno pomoč in denar davkoplačevalcev v primeru krize ter ii) izboljšali sposobnost institucij, da preusmerijo zadostna finančna sredstva v gospodarstvo.

Prilogi 1 in 2 ocene učinka vsebujeta povzetek posvetovanj, pregledov in poročil.

• Ocena učinka

Ocena učinka⁴ je bila predmet razprave z odborom za regulativni nadzor in je bila 7. septembra 2016 zavržena. Po zavrnitvi je bila ocena učinka dopolnjena z i) boljšo razlago političnega ozadja predloga (tj. tako v zvezi z razvojem na področju mednarodne politike kot politike EU), ii) več podrobnostmi o mnenjih zainteresiranih strani ter iii) nadaljnjimi dokazi o učinkih (tako v smislu stroškov kot koristi) različnih možnosti politike, ki se obravnavajo v

¹ Glej http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf in http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Namen poziva k predložitvi dokazov je zajeti celoten spekter ureditve finančnih storitev. V oceni učinka so obravnavana vprašanja, omejena zgolj na področje bančništva. Druga vprašanja, ki zadevajo druge segmente finančne zakonodaje EU, bodo obravnavana ločeno.

² Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Ocena pravil o prejemkih v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013 (COM(2016) 510 z dne 28. julija 2016).

³ Javno posvetovanje je na voljo na strani http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

⁴ Vstavite povezavo na oceno učinka.

oceni učinka. Odbor za regulativni nadzor je 27. septembra 2016 izdal pozitivno mnenje⁵ o ponovno predloženi oceni učinka. Ocena učinka je priložena predlogu. Predlog ostaja skladen z oceno učinka.

Kot kažeta simulacijska analiza in makroekonomsko modeliranje, ki sta izdelana v oceni učinka, je zaradi uvedbe novih zahtev, zlasti novih baselskih standardov, kot sta količnik finančnega vzvoda in trgovalna knjiga, mogoče pričakovati omejene stroške. Ocenjen dolgoročni učinek na bruto domači proizvod (BDP) znaša med -0,03 % in -0,06 %, medtem ko je povišanje stroškov financiranja za bančni sektor po najbolj ekstremnem scenariju dogodkov ocenjeno na manj kot 3 bazične točke. Na strani koristi je simulacija pokazala, da bi se javna sredstva, ki so potrebna za podporo bančnemu sistemu v primeru finančne krize, po obsegu podobne krizi iz let 2007–2008, zmanjšala za 32 % – znižanje z 51 milijard EUR na 34 milijard EUR.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Ohranitev poenostavljenih pristopov za izračun kapitalskih zahtev naj bi po pričakovanjih zagotovila nadaljnjo sorazmernost pravil za manjše institucije. Nadalje, dodatni ukrepi za povečanje sorazmernosti nekaterih zahtev (povezanih s poročanjem, razkritjem in prejemi) bi morali zmanjšati upravno obremenitev in obremenitev zaradi doseganja skladnosti za te institucije.

Kar zadeva MSP, se pričakuje, da bo imelo predlagano ponovno umerjanje kapitalskih zahtev za izpostavljenosti institucij do malih in srednjih podjetij pozitiven učinek na financiranje MSP. To bi primarno vplivalo na MSP, katerih trenutne izpostavljenosti znašajo prek 1,5 milijona EUR, saj te izpostavljenosti po veljavnih pravilih nimajo koristi od faktorja za podporo MSP.

Drugi elementi predloga, zlasti tisti, ki so namenjeni izboljšanju odpornosti institucij na prihodnje krize, naj bi po pričakovanjih povečali vzdržnost posojanja MSP.

Končno, ukrepi, namenjeni zmanjšanju stroškov, ki jih imajo institucije, zlasti manjše in manj kompleksne institucije, za zagotavljanje skladnosti, naj bi po pričakovanju zmanjšali stroške posojil za MSP.

V zvezi z razsežnostjo tretjih držav bo predlog okrepil stabilnost finančnih trgov EU in s tem zmanjšal verjetnost in stroške morebitnih negativnih učinkov prelivanja za globalne finančne trge. Poleg tega bodo predlagane spremembe dodatno harmonizirale regulativni okvir po vsej Uniji ter tako bistveno zmanjšale upravne stroške za institucije iz tretjih držav, ki delujejo v EU.

Predlog je skladen s prednostno nalogo Komisije v zvezi z enotnim digitalnim trgom.

- **Temeljne pravice**

EU je zavezana visokim standardom varstva temeljnih pravic in je podpisnica številnih konvencij o človekovih pravicah. V tem okviru predlog verjetno ne bo neposredno vplival na te pravice, kot so navedene v glavnih konvencijah ZN o človekovih pravicah, Listini

⁵ Vstavite povezavo na mnenje.

Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je sestavni del Pogodb EU, ter Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima posledic za proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Po pričakovanjih bodo predlagane spremembe začele veljati najbolj zgodaj leta 2019. Spremembe so tesno prepletene z drugimi določbami uredbe CRR in direktive CRD, ki sta že v veljavi in katerih izvajanje se spremlja od leta 2014.

Baselski odbor za bančni nadzor in EBA bosta še naprej zbirala potrebne podatke za spremljanje količnika finančnega vzvoda in novih likvidnostnih ukrepov, da bi omogočila oceno učinka novih instrumentov politike v prihodnosti. Redni proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) ter stresno testiranje bosta pomagala tudi spremljati učinek novih predlaganih ukrepov na zadevne institucije ter ocenjevati primernost prožnosti in sorazmernosti, ki sta določena zaradi posebnosti manjših institucij. Poleg tega bodo službe Komisije še naprej sodelovale v delovnih skupinah BCBS in v skupnih projektnih skupinah, ki sta jih ustanovili Evropska centralna banka (ECB) in EBA, ki spremljajo dinamiko kapitala institucij in likvidnostnih pozicij, tako globalno kot v EU.

Sklop kazalnikov za spremljanje napredka rezultatov, ki izhajajo iz izvajanja najprimernejših možnosti, zajema naslednje:

Za količnik neto stabilnega financiranja:

Kazalnik	Količnik neto stabilnega financiranja za institucije EU
Cilj	Od začetka uporabe 99 % institucij, ki sodelujejo pri spremljanju v okviru sporazuma Basel III, ki ga izvaja EBA, v celoti (100 %) dosega količnik neto stabilnega financiranja (65 % kreditnih institucij skupine 1 in 89 % kreditnih institucij skupine 2 dosega količnik neto stabilnega financiranja od konca decembra 2015).
Vir podatkov	Polletna poročila EBA o spremljanju vpliva sporazuma Basel III

Za količnik finančnega vzvoda:

Kazalnik	Količnik finančnega vzvoda za institucije v EU
Cilj	Na datum začetka uporabe ima 99 % kreditnih institucij skupine 1 in skupine 2 količnik finančnega vzvoda vsaj 3 % (93,4 % institucij skupine 1 je ta cilj izpolnilo junija 2015).
Vir podatkov	Polletna poročila EBA o spremljanju izvajanja sporazuma Basel III

za MSP:

Kazalnik	Vrzel v financiranju MSP v EU, tj. razlika med potrebo po zunanjem financiranju in razpoložljivostjo sredstev
Cilj	V dveh letih po začetku uporabe, < 13 % (zadnja znana številka je 13 % konec leta 2014)
Vir podatkov	Evropska komisija / raziskava ECB SAFE (zajeti so samo podatki za euroobmočje)

za skupno sposobnost pokrivanja izgub:

Kazalnik	Skupna sposobnost pokrivanja izgub pri sistemsko pomembnih institucijah
Cilj	Vse globalno sistemsko pomembne banke v EU (GSPB) izpolnijo cilj (> 16 % tveganju prilagojenih sredstev (RWA)/6 % mere izpostavljenosti količnika finančnega izvoda (LREM) do začetka leta 2019; > 18 % RWA/6,75 % LREM do začetka leta 2022).
Vir podatkov	Polletna poročila EBA o spremljanju izvajanja sporazuma Basel III

za trgovalno knjigo:

Kazalnik	Tveganju prilagojena sredstva za tržna tveganja institucij v EU Ugotovljena variabilnost tveganju prilagojenih sredstev združenih portfeljev, pri katerih se uporablja pristop notranjih modelov.
Cilj	– Do začetka leta 2023 vse institucije v EU izpolnijo kapitalske zahteve za tržna tveganja na podlagi končne umeritve, sprejete v EU. – Od začetka leta 2021 je neupravičena variabilnost (tj. variabilnost, ki ni posledica razlik v povezanih tveganjih) rezultatov notranjih modelov pri institucijah v EU nižja kot tekoča variabilnost* notranjih modelov pri institucijah v EU. _____ *Referenčne vrednosti za „tekočo variabilnost“ tvegane vrednosti (VaR) in kapitalske zahteve za presežno tveganje bi morale biti referenčne vrednosti, ocenjene v zadnjem poročilu EBA „<i>Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolio</i>“ (Poročilo o variabilnosti tveganju prilagojenih sredstev za portfelje tržnega tveganja“), izračunane za zbirne portfelje in objavljene pred začetkom veljavnosti novega okvira o tržnem tveganju.

Vir podatkov	Polletna poročila EBA o spremljanju izvajanja sporazuma Basel III EBA, Poročilo o variabilnosti tveganju prilagojenih sredstev za portfelje tržnega tveganja (<i>EBA Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios</i>). Nove vrednosti bi morale biti izračunane po isti metodologiji.
---------------------	---

Za prejemke:

Kazalnik	Uporaba odlogov in izplačil v instrumentih s strani institucij
Cilj	99 % institucij, ki niso majhne in niso kompleksne, v skladu z zahtevami CRD odloži najmanj 40 % variabilnih prejemkov za obdobje 3 do 5 let ter izbranim zaposlenim z visoko stopnjo variabilnih prejemkov izplača vsaj 50 % variabilnih prejemkov v instrumentih.
Vir podatkov	Poročila EBA o primerjavi prejemkov

Za sorazmernost:

Kazalnik	Zmanjšana obremenitev zaradi nadzorniškega poročanja in razkritja
Cilj	80 % manjših in manj kompleksnih institucij poroča o zmanjšani obremenitvi.
Vir podatkov	Raziskava, ki jo bo EBA oblikovala in opravila do leta 2022–2023.

Ocena učinkov tega predloga bo opravljena pet let po datumu začetka uporabe predlaganih ukrepov na podlagi metodologije, ki bo dogovorjena z EBA kmalu po sprejetju. EBA bo zadolžena za opredelitev in zbiranje podatkov, potrebnih za spremljanje zgoraj navedenih kazalnikov ter drugih kazalnikov, potrebnih za oceno spremenjenih CRR in CRD. Razvila bi se lahko metodologija za posamezne možnosti ali za nabor med seboj prepletenih možnosti, odvisno od okoliščin pred začetkom ocenjevanja in glede na rezultate spremljanja kazalnikov.

Skladnost in izvrševanje se bosta zagotavljala sproti, pri čemer bo Komisija po potrebi sprožila postopek za ugotavljanje kršitev zaradi neprenosa v nacionalno zakonodajo ali zaradi nepravilnega prenosa ali nepravilne uporabe zakonodajnih ukrepov. Poročanje o kršitvah prava EU se lahko opravi prek evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS), pri čemer lahko to storijo tudi nacionalnimi pristojnimi organi in EBA, ter prek ECB. EBA bo še naprej objavljala tudi redna poročila o spremljanju učinka izvajanja sporazuma Basel III na bančni sistem EU. Pri tem spremlja učinek zahtev sporazuma Basel III (kot se izvajajo prek CRR in CRD) na institucije v EU, zlasti v zvezi s kapitalskimi količniki (ki temeljijo in ki ne temeljijo na tveganju) ter količniki likvidnosti (količnik likvidnostnega kritja, količnik neto stabilnega financiranja) institucij. To poteka hkrati s spremljanjem, ki ga izvaja Baselski odbor za bančni nadzor.

- **Natančna pojasnitev posameznih določb predloga**

IZVZETI SUBJEKTI

Člen 2(5) CRD je spremenjen tako, da se dodajo institucije na Hrvaškem, ki so bile s pristopno pogodbo izvzete iz uporabe CRD in CRR.

Javne razvojne banke in kreditne zadrage v nekaterih državah članicah so že izvzete iz regulativnega okvira CRD–CRR. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev bi morale biti vsem državam članicam omogočeno, da tovrstnim subjektom dovolijo, da delujejo zgolj v skladu z nacionalnimi regulativnimi zaščitnimi ukrepi, ki so sorazmerni s tveganji, s katerimi se soočajo. V ta namen se je Komisija v svojem akcijskem načrtu za oblikovanje unije kapitalskih trgov z dne 30. septembra 2015 zavezala, da bo preučila možnost, da vse države članice dovolijo kreditne zadrage, ki bi delovale zunaj okvira EU za kapitalske zahteve za banke. V skladu s takšnimi zavezami in na zahtevo Nizozemske so kreditne zadrage in Nizozemska prav tako vključene na seznam institucij v členu 2(5) CRD. Nadalje, da se iz regulativnega okvira CRD–CRR lažje izvzamejo institucije v drugih državah članicah, ki so podobne institucijam, ki so že vključene na seznam, sta CRD dodana člen 2(5a) in 2(5b). Ta člena pooblašata Komisijo, da posamezne institucije ali kategorije institucij izvzame iz CRD, če te izpolnjujejo jasno opredeljena merila. Takšna nova izvzetja so možna le posamezno za javne razvojne banke ali za celotni sektor kreditnih zadrug države članice.

Odstavek 2 člena 9 je spremenjen tako, da se bolje zajamejo izjeme glede prepovedi, ki osebam ali podjetjem, ki niso kreditne institucije, prepoveduje sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti. Pojasnjeno je, da prepoved ne velja za osebe ali podjetja, za katerih začetek opravljanja ali opravljanje dejavnosti velja druga zakonodaja Unije, kot je CRD, kolikor se njihove dejavnosti, za katere se uporablja takšna druga zakonodaja Unije, lahko štejejo za sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti. To ne bi smelo preprečiti, da mora subjekt pridobiti dovoljenje tako na podlagi CRD kot na podlagi druge takšne zakonodaje Unije. Nadalje je pojasnjeno, da so samo subjekti, naštet v členu 2(5) CRD, izvzeti iz prepovedi iz člena 9(1) CRD, ker so zajeti s posebnimi nacionalnimi pravnimi okviri, s čimer je odpravljena dvoumnost trenutnega besedila.

STEBER II – KAPITALSKE ZAHTEVE IN SMERNICE

Trenutno besedilo pravil v zvezi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami, ki jih določijo pristojni organi v skladu s členom 104, dopušča različne razlage primerov, v katerih je mogoče te zahteve odrediti, in položaja teh zahtev v odnosu do minimalnih kapitalskih zahtev iz člena 92 uredbe o kapitalskih zahtevah (CRR) in zahteve po skupnem blažilniku (člen 128). Te različne razlage so povzročile precej različne zneske kapitala, ki se zahteva za posamezne institucije v državah članicah in različne sprožilne točke za omejitve razdelitve, določene v členu 141. Poleg tega trenutno besedilo ne omenja možnosti, da pristojni organi sporočijo svoja pričakovanja, da bi imele institucije kapital, ki presega minimalne kapitalske zahteve, dodatne kapitalske zahteve in zahtevo po skupnem blažilniku. V spremenjenem členu 104 se med pooblastila pristojnih organov vključi možnost, da odredijo dodatne kapitalske zahteve. V novem členu 104a so pojasnjeni pogoji za določitev dodatnih kapitalskih zahtev in poudarja za institucijo specifično naravo teh zahtev. Doda se nov člen 104b, da se določijo glavne značilnosti kapitalskih smernic, člen 113 pa se spremeni za zagotovitev, da se kapitalske smernice obravnavajo v okviru kolegija nadzornikov. Vstavi se nov člen 141a, da se zaradi omejitev razdelitev bolje pojasni odnos med dodatnimi kapitalskimi zahtevami, minimalnimi

kapitalskimi zahtevami, zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zahtevo po skupnem blažilniku (t. i. „vrstni red nalaganja zahtev“). Končno, člen 141 se spremeni tako, da se vrstni red nalaganja zahtev odraža v izračunu maksimalnega zneska za razdelitev.

STEBER II – POROČANJE IN RAZKRITJE

Za zmanjšanje upravne obremenitve in zagotovitev bolj sorazmernega sistema poročanja in razkritja v okviru stebra II predlog spreminja člen 104(1) CRD tako, da omejuje diskrecijske pravice pristojnih organov pri nalaganju dodatnih obveznosti glede poročanja ali razkritja institucijam. Pristojni organi bodo lahko uporabili ta nadzorniška pooblastila le, ko bodo izpolnjeni pravni razlogi, opredeljeni v novem odstavku (2) člena 104.

OMEJITEV POSTOPKA NADZORNIŠKEGA PREGLEDOVANJA IN OVREDNOTENJA (SREP) IN STEBRA II ZA MIKROBONITETNI NAMENE

Nedavne izkušnje so pokazale prednosti jasnejše razmejitve področij odgovornosti med pristojnimi in imenovanimi organi. To velja predvsem za postopek nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) ter ustrezne nadzorniške zahteve. Pristojni organi so odgovorni za SREP in uvedbo ustreznih za institucije specifičnih nadzorniških zahtev (t. i. zahteve v okviru stebra II). V tem okviru lahko tudi ocenijo sistemsko tveganje, ki izhaja iz posamezne institucije, in lahko takšno tveganje obravnavajo z uvedbo nadzorniških zahtev za to institucijo. Uporaba ukrepov stebra II lahko v tem kontekstu ogroža učinkovitost in uspešnost drugih makrobonitetnih instrumentov. Na podlagi tega predlog določa, da bi bilo treba SREP in ustrezne nadzorniške zahteve omejiti zgolj na mikrobonitetno perspektivo. Členi 97, 98, 99 in 105 so ustrezno spremenjeni. Člen 103 je črtan in v novi člen 104a(1) je vključeno pojasnilo, ki določa, da se za kritje makrobonitetnega ali systemskega tveganja ne odredijo dodatne kapitalske zahteve iz točke (a) člena 104.

UVEDBA SPREMENJENEGA OKVIRA ZA OBRESTNO TVEGANJE

Na podlagi razvoja na področju meritev obrestnega tveganja na mednarodni ravni se spremenijo člena 84 in 98 te direktive in člen 448 CRR, da se uvede revidiran okvir za zajetje obrestnega tveganja za pozicije iz netrgovalne knjige. Spremembe vključujejo uvedbo skupnega standardiziranega pristopa, ki ga institucije lahko uporabijo za zajetje teh tveganj ali katerega uporabo lahko pristojni organi zahtevajo od institucij, kadar sistemi, ki so jih institucije razvile za zajetje teh tveganj niso zadovoljivi, izboljšan test za izjeme in zahteve po razkritju. Poleg tega je EBA v skladu s členom 84 CRD zadolžena, da izdela podrobnosti standardizirane metodologije v zvezi z merili in pogoji, ki jih morajo institucije upoštevati za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in blaženje obrestnih tveganj. EBA je v skladu s členom 98 CRD zadolžena tudi, da opredeli šest nadzorniških stresnih scenarijev, ki se uporabijo za obrestne mere, in skupno predpostavko, ki jo morajo institucije upoštevati pri testu za izjeme.

FINANČNI HOLDINGI IN MEŠANI FINANČNI HOLDINGI

V več členih CRD in CRR so uvedene nove določbe in prilagoditve, s katerimi so finančni holdingi in mešani finančni holdingi umeščeni neposredno v bonitetni okvir EU. Skupaj s

pooblastili za neposredni nadzor nad finančnimi holdingi in mešanimi finančnimi holdingi je uvedena zahteva po dovoljenju (člen 21a CRD). Člen 11 CRR je spremenjen zaradi pojasnitve, da – kadar se zahteve uporabljajo na konsolidirani podlagi na ravni takšnih holdingov – bo holding tisti, ki bo neposredno odgovoren za skladnost, in ne institucije, ki so podrejene družbe takšnih holdingov. Člena 13 in 18 CRR sta prilagojena, da odražata neposredno odgovornost finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov.

VMESNA EU NADREJENA OSEBA

Da bi olajšali uvajanje v zakonodajo Unije mednarodno dogovorjenih standardov o notranji sposobnosti GSPI zunaj EU za pokrivanje izgub, ter da bi v širšem smislu poenostavili in okrepili postopek reševanja skupin iz tretjih držav, ki opravljajo pomembne dejavnosti v EU, člen 21b CRD uvaja novo zahtevo za ustanovitev vmesne EU nadrejene osebe, kadar imata dve ali več institucij s sedežem v EU isto končno nadrejeno osebo v tretji državi. Vmesna EU nadrejena oseba je lahko holding, za katerega veljajo zahteve CRR in CRD, ali institucija v EU. Zahteva bo veljala zgolj za skupine v tretjih državah, ki so opredeljene kot GSPI zunaj EU ali ki imajo na ozemlju EU subjekte z bilančno vsoto najmanj 30 milijard EUR (sredstva podrejenih družb in podružnic teh skupin iz tretjih držav se bodo upoštevala pri izračunu).

PREJEMKI

Kot se zahteva v členu 161(2) CRD, je Komisija pregledala učinkovitost, izvajanje in izvrševanje pravil CRD o prejemkih. Ugotovitve tega pregleda, ki so vključene v Poročilo Komisije COM(2016) 510, so bile na splošno pozitivne.

Vendar je pregled pokazal, da nekatera pravila, in sicer pravila o odlogu in izplačilu v instrumentih, niso izvedljiva za najmanjše in najmanj kompleksne institucije ter za zaposlene z nizkimi variabilnimi prejemki. Pregled je prav tako pokazal, da se je sorazmernost v zvezi z najmanjšimi in najmanj kompleksnimi institucijami, kot se odraža v členu 92(2) CRD, razlagala na različne načine, kar je povzročilo neenotno izvajanje pravil v državah članicah. Zato se predlaga ciljno usmerjena prilagoditev, ki bo obravnavala težave, ki nastanejo pri uporabi pravil o odlogu in izplačilu v instrumentih v majhnih in nekompleksnih institucijah ter v zvezi z zaposlenimi z nizkimi variabilnimi prejemki. V ta namen je člen 94 spremenjen zaradi pojasnitve, da pravila veljajo za vse institucije in njihove opredeljene zaposlene, razen za tiste, ki so pod pragom, določenim za odstopanje. Istočasno je pristojnim organom omogočena določena prožnost, da sprejmejo strožji pristop.

Namen sprememb v zvezi z določbami o prejemkih je tudi obravnavati dodatno potrebo po sorazmernejših pravilih, ugotovljeno med pregledom Komisije, tako da se institucijam, ki so uvrščene na borzo, za izpolnjevanje zahtev CRD dovoli uporaba z delnicami povezanih finančnih instrumentov.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke⁶,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij⁷,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁸ in Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ sta bili sprejeti kot odgovor na finančno krizo v letih 2007 in 2008. Ta zakonodajna ukrepa sta znatno prispevala k okrepitvi finančnega sistema v Uniji in omogočila, da so institucije odpornejše na morebitne prihodnje pretrese. Čeprav so izjemno obsežni, ti ukrepi niso obravnavali vseh ugotovljenih slabosti, ki vplivajo na institucije. Prav tako so bili nekateri od prvotno predlaganih ukrepov predmet klavzul o pregledu ali niso bili dovolj podrobno opredeljeni, da bi jih bilo mogoče nemoteno izvajati.

⁶ UL C [...], [...], str. [...].

⁷ UL C , , str. .

⁸ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338)

⁹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (2) Namen te direktive je obravnavati vprašanja, ki so se pojavila v zvezi z določbami, ki niso bile dovolj jasne in so bile zato predmet različnih razlag ali za katere je bilo ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju druge ustrezne zakonodaje Unije, kot je Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰, bodisi po spremembah, predlaganih vzporedno z Uredbo (EU) št. 575/2013. Končno, predlagane spremembe bolje usklajujejo trenutni regulativni okvir z mednarodnim razvojem in tako spodbujajo skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.
- (3) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer je predvidena uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja takšnih holdingov. Ker institucije, ki jih nadzorujejo takšni holdingi, morda niso vedno v skladu z zahtevami na konsolidirani podlagi, je s področjem uporabe konsolidacije skladno, da se finančni holdingi in mešani finančni holdingi umestijo v neposredno področje uporabe Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013. Zato je potreben poseben postopek izdaje dovoljenja za finančne holdinge in mešane finančne holdinge, kot tudi nadzor s strani pristojnih organov. To bi zagotovilo, da holding neposredno izpolnjuje konsolidirane bonitetne zahteve, pri čemer zanj ne veljajo bonitetne zahteve, ki se uporabljajo na posamični ravni.
- (4) Konsolidacijskemu nadzorniku se zaupajo glavne odgovornosti v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Zato je pomembno, da se konsolidacijskemu nadzorniku poverita tudi nalogi odobritve dovoljenja v skladu z bonitetnimi merili in bonitetnega nadzora finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov. Evropska centralna banka bi morala biti pri opravljanju nadzora na konsolidirani podlagi nad nadrejenimi osebami kreditnih institucij v skladu s členom 4(1)(g) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013¹¹ odgovorna tudi za izdajo dovoljenja za finančne holdinge in mešane finančne holdinge ter za njihov nadzor.
- (5) Poročilo Komisije COM(2016) 510 z dne 28. julija 2016 je pokazalo, da so za majhne in nekompleksne institucije nekatera načela, in sicer zahteve o odlogu in izplačilu v instrumentih iz točk (l) in (m) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU, preveč obremenjujoča in niso sorazmerna s svojimi bonitetnimi koristmi. Podobno je bilo ugotovljeno, da stroški uporabe teh zahtev presegajo njihove bonitetne koristi v primeru zaposlenih z nizkimi variabilnimi prejemki, saj takšne ravni variabilnih prejemkov ustvarijo le malo ali nič spodbud za zaposlene, da bi prevzeli čezmerno tveganje. Posledično, medtem ko bi se na splošno od vseh institucij moralo zahtevati, da vsa načela upoštevajo za vse zaposlene, katerih poklicne dejavnosti imajo pomemben vpliv na njihov profil tveganja, je v direktivi treba majhne in nekompleksne institucije ter zaposlene z nizkimi ravnmi variabilnih prejemkov izvzeti iz načel glede odloga in izplačila v instrumentih.

¹⁰ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

¹¹ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

- (6) Potrebna so jasna, dosledna in usklajena merila za prepoznavanje malih in nekompleksnih institucij kot tudi nizkih stopenj variabilnih prejemkov, da se zagotovi nadzorniško zbliževanje in spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za institucije ter ustrezna zaščita za vlagatelje, investitorje in potrošnike v Uniji. Istočasno je pristojnim organom primerno ponuditi določeno prožnost, da lahko sprejmejo strožji pristop, kadar se jim ta zdi potreben.
- (7) Direktiva 2013/36/EU zahteva, da je precejšen delež, v vsakem primeru najmanj 50 % vsakega variabilnega prejemka, sestavljen iz uravnoteženih deležev delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture zadevne institucije, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nedenarnih instrumentov, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzo, in, kjer je to mogoče, alternativnih instrumentov navadnega lastniškega kapitala ali dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo določene pogoje. To načelo omejuje uporabo z delnicami povezanih instrumentov na institucije, ki niso uvrščene na borzi, in zahteva, da institucije, ki so uvrščene na borzi, uporabljajo delnice. Komisija je v Poročilu COM(2016) 510 z dne 28. julija 2016 ugotovila, da lahko uporaba delnic vodi do precejšnje upravne obremenitve in stroškov za institucije, ki so uvrščene na borzi. Istočasno je mogoče doseči enakovredne bonitetne koristi s tem, da se institucijam, ki so uvrščene na borzi, dovoli, da uporabljajo z delnicami povezane instrumente, ki sledijo vrednosti delnic. Možnost uporabe z delnicami povezanih instrumentov bi bilo zato treba razširiti na institucije, ki so uvrščene na borzi.
- (8) Kapitalski pribitki, ki jih odredijo pristojni organi, so pomemben dejavnik skupne ravni kapitala institucije in so pomembni za udeležence na trgu, saj raven odrejenega dodatnega kapitala vpliva na sprožilno točko za omejitve izplačil dividend, izplačila bonusov in plačila instrumentov dodatnega temeljnega kapitala. Jasno bi bilo treba opredeliti pogoje, pri katerih bi bilo treba odrediti kapitalske pribitke za zagotovitev, da se pravila dosledno uporabljajo po vseh državah članicah in za zagotovitev ustreznega delovanja trga.
- (9) Kapitalski pribitki, ki jih odredijo pristojni organi, bi morali biti določeni glede na specifični položaj institucije in bi morali biti ustrezno upravičeni. Te zahteve se ne bi smele uporabljati za obravnavo makrobonitetnih tveganj in bi morale biti po vrstnem redu kapitalskih zahtev uvrščene nad minimalne kapitalske zahteve in pod zahtevo po skupnem blažilniku.
- (10) Zahteva glede količnika finančnega vzvoda je vzporedna kapitalskim zahtevam, ki temeljijo na tveganju. Zato bi bilo treba vse kapitalske pribitke, ki jih odredijo pristojni organi za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, dodati k zahtevi glede minimalnega količnika finančnega vzvoda in ne k minimalni kapitalski zahtevi, ki temelji na tveganju. Poleg tega se lahko vsak navadni lastniški temeljni kapital, ki ga institucije uporabijo, da bi izpolnile svoje zahteve v zvezi s finančnim vzvodom, uporabi za izpolnitev njihovih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, vključno z zahtevami po skupnem blažilniku.
- (11) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da instituciji sporočijo vsako nadaljnjo prilagoditev zneska kapitala, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo, dodatne kapitalske zahteve in zahtevo po skupnem blažilniku, za katerega pričakujejo, da ga bo ta institucija imela, da bi se lahko soočila s prihodnjimi in oddaljenimi dogodki. Ker te smernice predstavljajo kapitalski cilj, bi morale imeti prednost pred kapitalskimi

zahtevami in zahtevo po skupnem blažilniku, saj neizpolnjevanje tega cilja ne sproži omejitev razdelitev, določenih v členu 141 te direktive, zato ta direktiva in Uredba (EU) št. 575/2013 ne bi smeli kot smernice določiti obveznega razkritja. Kadar institucija večkrat zapored ne izpolni kapitalskega cilja, bi moral biti pristojni organ upravičen, da sprejme nadzorniške ukrepe in po potrebi odredi dodatne kapitalске zahteve.

- (12) Sodelujoči pri pozivu Komisije k predložitvi dokazov v zvezi z regulativnim okvirom EU za finančne storitve so poudarili, da je obremenitev zaradi poročanja povečana zaradi sistematičnega poročanja, ki ga pristojni organi zahtevajo poleg zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Komisija bi morala pripraviti poročilo, v katerem bi opredelila te dodatne zahteve glede sistematičnega poročanja in ocenila, ali so v skladu z enotnimi pravili o nadzorniškem poročanju.
- (13) Določbe Direktive 2013/36/EU o obrestnem tveganju, ki je posledica dejavnosti netrgovalne knjige, so povezane z zadevnimi določbami v [Uredbi XX o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013, ki za institucije zahtevajo daljše obdobje izvajanja. Za uskladitev uporabe pravil o obrestnem tveganju, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, bi morale določbe, ki so potrebne za izpolnjevanje zadevnih določb te direktive, veljati od istega datuma, kot zadevne določbe Uredbe (EU) št. [XX].
- (14) Za uskladitev izračuna obrestnega tveganja dejavnosti iz netrgovalne knjige, kadar notranji sistemi institucij za merjenje tega tveganja niso zadovoljivi, bi morala biti Komisija pooblaščenca za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v zvezi s pripravo podrobnosti standardiziranega pristopa iz člena 84(4) te direktive, in sicer z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU in v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (15) Da bi pristojnim organom omogočili boljše prepoznavanje institucij, ki bi zaradi morebitnih sprememb obrestne mere lahko utrpeli čezmerne izgube pri dejavnostih iz netrgovalne knjige, bi morala biti Komisija pooblaščenca za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov, in sicer z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU in v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v zvezi z opredelitvijo šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki jih morajo vse institucije uporabiti za izračun sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala, kot je določeno v členu 98(5), v zvezi z opredelitvijo skupnih predpostavk, ki jih morajo institucije uvesti v svoje notranje sisteme za namene istega izračuna, ter v zvezi z določitvijo morebitne potrebe po specifičnih merilih za prepoznavanje institucij, za katere so morda upravičeni nadzorniški ukrepi kot posledica zmanjšanja neto prihodkov od obresti zaradi sprememb obrestne mere.
- (16) Za usmerjanje pristojnih organov pri prepoznavanju situacij, v katerih bi bilo treba za posamezne institucije odrediti kapitalске pribitke, bi morala biti Komisija pooblaščenca za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov v zvezi s tem, kako bi bilo treba meriti tveganja ali elemente tveganj, ki jih kapitalске zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ne zajemajo oziroma jih ne zajemajo ustrezno, in sicer z delegiranimi akti v skladu s členom 290 PDEU in v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- (17) Javne razvojne banke in kreditne zadruge v nekaterih državah članicah so bile v preteklosti že izvzete iz zakonodaje Unije o kreditnih institucijah. Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev bi morale biti omogočeno, da se tudi drugim javnim razvojnim bankam in kreditnim zadrugam dovoli izvzetje iz zakonodaje Unije o kreditnih institucijah ter da delujejo zgolj v skladu z nacionalnimi regulativnimi zaščitnimi ukrepi, ki so sorazmerni s tveganji, s katerimi se soočajo. Za zagotovitev pravne varnosti je treba določiti jasna merila za takšna dodatna izvzetja in na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 TFEU v zvezi z ugotavljanjem, ali posamezne institucije ali kategorije institucij izpolnjujejo ta opredeljena merila.
- (18) Pred sprejetjem aktov v skladu s členom 290 PDEU je zlasti pomembno, da se Komisija med pripravljalnimi deli ustrezno posvetuje, tudi na strokovni ravni, in da se ta posvetovanja opravijo v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, strokovnjaki obeh institucij pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, na katerih se obravnava priprava delegiranih aktov.
- (19) Ker ciljev te direktive, in sicer okrepitve in poglobitve že obstoječe zakonodaje Unije, ki zagotavlja enotne bonitetne zahteve, ki se uporabljajo za kreditne institucije in investicijska podjetja po vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi njunega obsega in učinkov lažje dosežeta na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (20) V skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih so države članice v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos v nacionalno zakonodajo priložile enega ali več dokumentov, s katerimi so obrazložile razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos direktive v nacionalno zakonodajo. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (21) Direktivo 2013/36/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU se spremeni:

- (1) člen 2 se spremeni:
- (a) odstavek 5 se spremeni:
- (1) točka (16) se nadomesti z naslednjim:

„(16) „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“, „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“ in kredietunies na Nizozemskem,“;

(2) doda se naslednja točka (24):

„(24) „kreditne unije“ in „Hrvatska banka za obnovu i razvitak“ na Hrvaškem,“;

(b) vstavita se naslednja odstavka 5a in 5b:

„5a. Ta direktiva se za institucijo ne uporablja, kadar Komisija v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 148, na podlagi razpoložljivih informacij ugotovi, da institucija izpolnjuje vse naslednje pogoje, ne da bi pri tem posegla v uporabo pravil o državni pomoči:

- (a) v skladu z javnim pravom jo je ustanovila enota centralne ravni države, regionalna vlada ali lokalni organ;
- (b) zakoni in določbe, ki urejajo institucijo, potrjujejo, da je njena dejavnost omejena na izpolnjevanje opredeljenih ciljev finančne, socialne ali ekonomske javne politike v skladu z zakoni in določbami, ki urejajo to institucijo, na nekonkurenčni in neprofitni podlagi. Za te namene lahko cilji javne politike vključujejo določbe o financiranju za promocijske ali razvojne namene za specifične gospodarske dejavnosti ali geografska območja zadevne države članice;
- (c) zanjo veljajo ustrezne in učinkovite bonitetne zahteve, vključno z minimalnimi kapitalskimi zahtevami, ter ustrezen nadzorniški okvir, ki ima podoben učinek kot okvir, vzpostavljen v skladu z zakonodajo Unije;
- (d) enota centralne ravni države, regionalna vlada ali lokalni organ, kar je ustrezno, mora zaščititi uspešno poslovanje institucije ali posredno ali neposredno jamčiti za najmanj 90 % kapitalskih zahtev, zahtev glede virov financiranja ali izpostavljenosti institucije;
- (e) ne sme sprejemati kritih vlog, kakor so opredeljene v točki (5) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹²;
- (f) njene dejavnosti so omejene na državo članico, v kateri je njen sedež;
- (g) skupna vrednost sredstev institucije je manj kot 30 milijard EUR;
- (h) delež bilančne vsote institucije znaša manj kot 20 % BDP zadevne države članice;
- (i) institucija ni zelo pomembna za domače gospodarstvo zadevne države članice.

¹²

Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (prenovitev) (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

Komisija bo redno preverjala, ali institucija, za katero velja delegirani akt, sprejet v skladu s členom 148, še naprej izpolnjuje pogoje iz prvega pododstavka.

5b. Ta direktiva se ne uporablja za tiste kategorije institucij v državi članici, za katere Komisija z delegiranim aktom, sprejetim v skladu s členom 148, na podlagi razpoložljivih informacij ugotovi, da institucije, ki se uvrščajo v to kategorijo, izpolnjujejo pogoje za kreditne zadruge v skladu z nacionalno zakonodajo države članice ter izpolnjujejo vse spodaj naštet pogoje:

- (a) so finančne institucije združne narave;
- (b) njihovo članstvo je omejeno na skupino članov, ki imajo skupne nekatere opredeljene osebne značilnosti ali interese;
- (c) kreditne in finančne storitve lahko opravljajo le za svoje člane;
- (d) vloge ali vračljiva sredstva lahko sprejemajo samo od svojih članov in takšne vloge izpolnjujejo pogoje za krite vloge v skladu s točko (5) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU;
- (e) lahko opravljajo le dejavnosti, našete v točkah 1 do 6 in 15 Priloge I k tej direktivi;
- (f) zanje veljajo ustrezne in učinkovite bonitetne zahteve, vključno z minimalnimi kapitalskimi zahtevami, ter nadzorniški okvir, ki ima podoben učinek kot okvir, vzpostavljen v skladu z zakonodajo Unije;
- (g) skupna vrednost sredstev v tej kategoriji institucij ne presega 3 % BDP zadevne države članice, skupna vrednost sredstev posameznih institucij pa ne presega 100 milijonov EUR;
- (h) njihove dejavnosti so omejene na državo članico, v kateri je njihov sedež.

Komisija bo redno preverjala, ali kategorija institucij, za katero velja delegirani akt, sprejet v skladu s členom 148, še naprej izpolnjuje pogoje iz prvega pododstavka.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Subjekti iz točke (1) in točk (3) do (24) odstavka 5 ter iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu z odstavkoma 5a in 5b tega člena, se štejejo za finančne institucije za namene člena 34 in poglavja 3 naslova VII.“;

(d) doda se naslednji odstavek 7:

„Do [5 let po začetku veljavnosti] Komisija pregleda seznam iz člena 2(5) in pri tem preveri, ali so razlogi za vključitev subjektov na seznam, še vedno prisotni, ter preuči nacionalni pravni okvir in nadzor, ki se uporabljata za subjekte na seznamu, vrsto in kakovost kritja vlog s strani subjektov na seznamu, pri čemer za subjekte vrste, ki je opredeljena v odstavkih 2(5a) in 2(5b), upoštevajo tudi tam opisana merila.“;

(2) člen 3 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodata naslednji točki:

„(60) „organ za reševanje“ pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v točki (18) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(61) „globalna sistemsko pomembna institucija“ ali „GSPI“ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, kot je opredeljena v točki (132) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(62) „globalna sistemsko pomembna institucija zunaj EU“ ali „GSPI zunaj EU“ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo zunaj EU, kot je opredeljena v točki (133) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(63) „skupina“ pomeni skupino, kot je opredeljena v točki (137) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(64) „skupina iz tretje države“ pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi.“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Za uporabo zahtev te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi in za namene izvajanja nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 se izrazi „institucija“, „nadrejena institucija v državi članici“, „EU nadrejena institucija“ in „nadrejena oseba“ uporabljajo tudi za finančne holdinge in mešane finančne holdinge, za katere se uporabljajo zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi ter ki imajo dovoljenje v skladu s členom 21a.“;

(3) v členu 4 se odstavek 8 nadomesti z naslednjim:

„8. Države članice zagotovijo, da v primerih, ko so za reševanje pooblaščen organi, ki niso pristojni organi, ti organi tesno sodelujejo s pristojnimi organi in se posvetujejo z njimi glede priprave načrtov za reševanje ter v vseh drugih primerih, kadar se to zahteva v tej direktivi, Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹³ ali v Uredbi (EU) št. 575/2013.“;

(4) člen 8(2) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) informacije, ki se predložijo pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, vključno s poslovnim načrtom iz člena 10, ter informacije, potrebne za izpolnitev zahtev za izdajo dovoljenja, ki so jih določile države članice in o njih uradno obvestile EBA v skladu z odstavkom 1“;

(b) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

¹³ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

„(b) zahteve, ki se v skladu s členom 14 uporabljajo za delničarje in družbenike s kvalificiranimi deleži ali, kadar ni kvalificiranih deležev, za 20 največjih delničarjev ali družbenikov; ter“;

- (5) v členu 9 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Odstavek 1 se ne uporablja za sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev s strani:

- (a) države članice;
- (b) regionalnega ali lokalnega organa države članice;
- (c) javnih mednarodnih organov, katerih članica je ena ali več držav članic;
- (d) oseb ali podjetij, katerih začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti izrecno ureja pravo Unije, ki ni ta direktiva ali Uredba (EU) št. 575/2013;
- (e) subjektov iz člena 2(5), katerih dejavnost ureja nacionalno pravo.“;

- (6) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 10
Poslovni načrt in organizacijska struktura*

Države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije, vključno z navedbo nadrejene osebe, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine.“;

- (7) v členu 14 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, če se jim ob upoštevanju potrebe po preudarnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni v skladu z merili iz člena 23(1). Uporabljata se člen 23(2) in (3) ter člen 24.“;

- (8) v členu 18 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) ne izpolnjuje več bonitetnih zahtev iz delov 3, 4 ali 6, razen zahtev iz členov 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz člena 104(1)(a) ali člena 105 te direktive ali ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnila svoje obveznosti do upnikov, ter zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji.“;

- (9) vstavita se člena 21a in 21b:

*„Člen 21 a
Dovoljenje za finančne holdinge in mešane finančne holdinge*

1. Države članice zahtevajo, da finančni holdingi in mešani finančni holdingi pridobijo dovoljenje konsolidacijskega nadzornika, določenega v skladu s členom 111.

Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding ali mešani finančni holding, se konsolidacijski nadzornik posvetuje s pristojnim organom.

2. V vlogi za izdajo dovoljenja iz odstavka 1 se navedejo informacije v zvezi s:
 - (a) strukturno organizacijo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, pri čemer se jasno navedejo podrejene družbe in, kadar je primerno, nadrejena oseba;
 - (b) izpolnjevanjem zahtev glede dejanskega vodenja poslov in kraja sedeža iz člena 13;
 - (c) izpolnjevanjem zahtev glede delničarjev in družbenikov, določenih v členu 14.
3. Konsolidacijski nadzornik lahko odobri dovoljenje samo, če se prepriča, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) finančni holding ali mešani finančni holding, za katerega veljajo zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 lahko zagotovi izpolnjevanje teh zahtev;
 - (b) finančni holding ali mešani finančni holding ne ovira učinkovitega nadzora podrejenih ali nadrejenih institucij.
4. Konsolidacijski nadzorniki zahtevajo, da jim finančni holdingi in mešani finančni holdingi predložijo informacije, ki jih potrebujejo za nadzor strukturne organizacije skupine in skladnost z zahtevami za izdajo dovoljenja iz tega člena.
5. Konsolidacijski nadzorniki lahko odvzamejo dovoljenje, izdano finančnemu holdingu ali mešanemu holdingu, le kadar finančni holding ali mešani finančni holding:
 - (a) dovoljenja v 12 mesecih ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali je prodal vse svoje podrejene družbe, ki so institucije;
 - (b) dovoljenje pridobi na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nepravilen način;
 - (c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi mu je bilo dovoljenje izdano;
 - (d) zanj veljajo zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani podlagi ter ne izpolnjuje več bonitetnih zahtev iz delov tri, štiri ali šest Uredbe (EU) št. 575/2013 ali iz člena 104(1)(a) ali člena 105 te direktive ali ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnil obveznosti do upnikov;
 - (e) pomeni enega od drugih primerov, za katere nacionalno pravo predpisuje odvzem dovoljenja; ali
 - (f) stori eno od kršitev iz člena 67(1).

Člen 21b

Vmesna EU nadrejena oseba

1. Države članice zahtevajo, da imajo dve ali več institucij v Uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, vmesno EU nadrejeno osebo s sedežem v Uniji.
2. Države članice zahtevajo, da vmesna EU nadrejena oseba v Uniji pridobi dovoljenje za status institucije v skladu s členom 8 ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skladu s členom 21a.
3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata, kadar je skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji nižja od 30 milijard EUR, razen če je skupina iz tretje države GSPI zunaj EU.
4. Za namene tega člena skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Uniji zajema:
 - (a) bilančno vsoto posamezne institucije v Uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razvidna iz njene konsolidirane bilance stanja; ter
 - (b) bilančno vsoto vsake podružnice skupine iz tretje države z dovoljenjem v Uniji.
5. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vsakem dovoljenju, izdanem v skladu z odstavkom 2.
6. EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh vmesnih EU nadrejenih oseb, ki imajo dovoljenje v Uniji.

Pristojni organi zagotovijo, da obstaja ena sama vmesna EU nadrejena oseba za vse institucije, ki so del iste skupine iz tretje države.“;
- (10) v členu 23(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ugled, znanje, veščine in izkušnje, opredeljene v členu 91(1), vseh članov upravljalnega organa, ki bodo zaradi nameravane pridobitve vodili posle kreditne institucije;“;
- (11) v členu 47 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi EBA uradno obvestijo o:

 - (a) vseh dovoljenjih za podružnice, izdanih kreditnim institucijam, ki imajo sedež v tretji državi;
 - (b) bilančni vsoti in obveznostih, kot se redno poročajo, podružnic kreditnih institucij z dovoljenjem, ki imajo sedež v tretji državi.

EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh podružnic iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za poslovanje v državah članicah, pri čemer navede državo članico in bilančno vsoto vsake podružnice.“;
- (12) v členu 75 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zberejo informacije, razkrite v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) člena 450(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter jih uporabijo za primerjavo trendov in praks prejemkov. Te informacije posredujejo EBA.“;

- (13) člen 84 se nadomesti z naslednjim:

*„Člen 84
Obrestno tveganje, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige*

1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo notranje sisteme ali uporabljajo standardizirano metodologijo za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in blaženje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb obrestne mere, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.
2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije uvedejo sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnostih institucije iz netrgovalne knjige.
3. Pristojni organi lahko od institucij zahtevajo, da uporabijo standardizirano metodologijo iz odstavka 1, kadar notranji sistemi, ki so jih institucije uvedle za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1, niso zadovoljivi.
4. EBA razvije regulativne tehnične standarde, v katerih za namene tega člena določi podrobnosti standardizirane metodologije, ki jo institucija lahko uporabi za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1.

EBA Komisiji predloži osnutke navedenih regulativnih tehničnih standardov do [eno leto po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA izda smernice za določitev:
 - (a) meril za ovrednotenje tveganj iz odstavka 1, ki jih uporablja notranji sistem institucije;
 - (b) merila za ugotavljanje, upravljanje in blaženje tveganj iz odstavka 1, ki jih uporabljajo institucije;
 - (c) merila za ocenjevanje in spremljanje tveganj iz odstavka 2, ki jih uporabljajo institucije;
 - (d) merila za določitev, kateri notranji sistemi, ki so jih uvedle institucije za namene odstavka 1, niso zadovoljivi, kot je navedeno v odstavku 3;

EBA te smernice izda [eno leto po začetku veljavnosti].“;

- (14) v členu 85 se odstavek (1) nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ovrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno z modelskim tveganjem in tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja, in za dogodke

vrste „majhna pogostost – velik vpliv“. Institucije določijo, kaj je operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.“;

(15) člen 92 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) uvodni stavek odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi zagotovijo, da pri pripravi in uporabi politik celotnih prejemkov, vključno s plačami in diskrecijskimi pokojninskimi ugodnostmi, za kategorije zaposlenih, vključno z višjim vodstvom, prevzemniki tveganja, zaposlenimi, ki opravljajo kontrolne funkcije, ter vsemi zaposlenimi, ki jih celotni prejeti prejemki uvrščajo v isti plačilni razred kot višje vodstvo, in prevzemnike tveganj, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na njihov profil tveganja, institucije izpolnjujejo naslednja načela na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.“;

(16) člen 94 se spremeni:

(a) v odstavku 1(l) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) delnicami ali, enakovrednimi lastniškimi deleži, odvisno od pravne strukture ustrezne institucije; ali z delnicami povezanimi finančnimi instrumenti ali enakovrednimi nedenarnimi instrumenti, odvisno od pravne strukture zadevne institucije.“;

(b) dodajo se naslednji odstavki:

„3. Z odstopanjem od odstavka 1 se načela iz točk (l), (m) drugega pododstavka točke (o) ne uporabljajo za:

(a) institucijo, katere sredstva so v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju vredna 5 milijard EUR ali manj;

(b) zaposlene, katerih letni variabilni prejemki ne presegajo 50 000 EUR in ne predstavljajo več kot četrte celotnih letnih prejemkov zaposlenega.

Z odstopanjem od točke (a) lahko pristojni organ odloči, da se za institucije, katerih bilančna vsota ne dosega praga iz točke (a), odstopanje ne uporablja zaradi narave in obsega njihovih dejavnosti, njihove notranje organizacije ali, kadar je primerno, značilnosti skupine, ki ji pripadajo.

Z odstopanjem od točke (b) lahko pristojni organ odloči, da se za zaposlene, katerih letni variabilni prejemki so nižji od praga in deleža iz točke (b), izvzetje ne uporablja zaradi posebnosti nacionalnih trgov v smislu praks pri prejemkih ali zaradi narave odgovornosti in profila delovnih mest teh zaposlenih.

4. Komisija do [štiri leta po začetku veljavnosti te direktive] v tesnem sodelovanju z EBA pregleda izvajanje odstavka 3 ter o njem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z morebitnim zakonodajnim predlogom, če je potrebno.

5. EBA sprejme smernice, ki olajšujejo izvajanje odstavka 3 in zagotavljajo njegovo dosledno uporabo.“;

(17) v členu 97(1) se črta točka (b);

(18) člen 98 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se črta točka (j);

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Pregledovanje in ovrednotenje, ki ju opravljajo pristojni organi, vključujeta izpostavljenost institucij obrestnemu tveganju, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Nadzorniški ukrepi se zahtevajo vsaj v primeru institucij, katerih ekonomska vrednost lastniškega kapitala iz člena 84(1) se zmanjša za več kot 15 % njihovega navadnega lastniškega kapitala zaradi nenadne in nepričakovane spremembe obrestne mere, kot je opredeljeno v katerem koli izmed šestih nadzorniških stresnih scenarijev, ki veljajo za obrestne mere.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek 5a:

„5a. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da za namene odstavka 5 določi:

(a) šest nadzorniških stresnih scenarijev, ki se uporabljajo za obrestne mere za vsako valuto;

(b) skupne predpostavke glede modeliranja in parametrov, ki jih institucije upoštevajo v izračunu ekonomske vrednosti lastniškega kapitala iz odstavka 5;

(c) ali bodo nadzorniški ukrepi potrebni tudi v primeru zmanjšanja neto prihodkov od obresti institucije iz člena 84(1) zaradi morebitnih sprememb obrestnih mer.

EBA Komisiji predloži osnutke navedenih regulativnih tehničnih standardov do [eno leto po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(19) v členu 99(2) se črta točka (b).

(20) Člen 103 se črta.

(21) Člen 104 se spremeni:

(a) odstavek 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Za namene člena 97, členov 98(4) in 101(4) ter člena 102 ter uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsaj naslednja pooblastila:

(a) da od institucij zahtevajo, naj imajo dodaten kapital, ki presega zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013, in sicer pod pogoji iz člena 104a;

- (b) da zahtevajo okrepitev ureditev, procesov, mehanizmov in strategij, ki se izvajajo v skladu s členoma 73 in 74;
- (c) da od institucij zahtevajo predstavitev načrta za ponovno zagotovitev skladnosti z nadzorniškimi zahtevami iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter določijo rok za njegovo izvedbo, vključno z izboljšavami načrta v zvezi z obsegom in rokom;
- (d) da od institucij zahtevajo, naj v zvezi s kapitalskimi zahtevami uporabljajo posebno politiko oblikovanja rezervacij ali obravnavo sredstev;
- (e) da omejijo poslovanje, dejavnosti ali poslovno mrežo institucij ali zahtevajo odsvojitve dejavnosti, ki pomenijo preveliko tveganje za stabilnost institucije;
- (f) da zahtevajo zmanjšanje tveganja, ki je povezano z dejavnostmi, produkti in sistemi institucij, vključno z dejavnostmi v zunanjem izvajanju;
- (g) da od institucij zahtevajo, naj omejijo variabilne prejemke kot odstotek neto prihodkov, kadar niso v skladu z ohranjanjem trdne kapitalske osnove;
- (h) da od institucij zahtevajo, naj za povečanje kapitala uporabijo čisti dobiček;
- (i) da institucijam omejijo ali prepovejo razdelitev dobička ali plačila obresti delničarjem, družbenikom ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, kadar prepoved ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;
- (j) da določijo zahteve glede dodatnega ali pogostejšega poročanja, vključno s poročanjem o kapitalskih in likvidnostnih pozicijah;
- (k) da določijo posebne likvidnostne zahteve, vključno z omejitvami glede neusklajenosti zapadlosti med sredstvi in obveznostmi;
- (l) da dodatna razkritja zahtevajo zgolj na *ad hoc* podlagi.

2. Za namene odstavka 1(j) lahko pristojni organi odredijo dodatne ali pogostejše zahteve glede poročanja za institucije le, če se informacije, ki jih je treba poročati, ne podvajajo, in je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpolnjeni so pogoji iz točk (a) in (b) člena 102(1);
- (b) pristojni organ meni, da je te zahteve razumno odrediti za zbiranje dokazov iz člena 102(1)(b);
- (c) dodatne informacije se zahtevajo za obdobje izvajanja programov nadzorniških pregledov institucije v skladu s členom 99.

Informacije, ki se lahko zahtevajo od institucije, se štejejo za podvojene v skladu s prvim pododstavkom, kadar je ista ali vsebinsko enaka informacija že na voljo

pristojnemu organu ali jo ta lahko pripravi ali pridobi na druge načine, kot je zahteva, da jo institucija poroča. Kadar ima pristojni organ na voljo informacije v drugačni obliki ali na drugačni ravni razdrobljenosti, kot so dodatne informacije, ki jih je treba poročati, pristojni organ ne zahteva dodatnih informacij, kadar mu ta drugačna oblika ali razdrobljenost ne preprečuje priprave vsebinsko podobnih informacij.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(22) vstavijo se naslednji členi 104a, 104b in 104c:

*„Člen 104a
Dodatna kapitalaska zahteva*

1. Pristojni organi odredijo dodatno kapitalsko zahtevo iz člena 104(1)(a) le, kadar se na podlagi pregledov, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, prepričajo, da je posamezna institucija v katerem koli izmed spodnjih položajev:

- (a) institucija je izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki jih kapitalске zahteve iz delov tri, štiri, pet in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 ne zajemajo ali jih ne zajemajo dovolj, kot je določeno v odstavku 2;
- (b) institucija ne izpolnjuje zahtev iz členov 73 in 74 te direktive ali iz člena 393 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter zgolj izvajanje drugih administrativnih ukrepov verjetno ne bo pravočasno dovolj izboljšalo ureditev, postopkov, mehanizmov in strategij;
- (c) prilagoditve iz člena 98(4) veljajo za nezadostne, da bi instituciji omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali jih zavaruje, ne da bi pri tem v običajnih tržnih pogojih utrpela večje izgube;
- (d) ovrednotenje, opravljeno v skladu s členom 101(4), pokaže, da bodo kapitalске zahteve zaradi neizpolnjevanja zahtev glede uporabe dovoljenega pristopa verjetno neustrezne;
- (e) institucija večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatnega kapitala, kot je določeno v členu 104b(1).

Pristojni organi ne odredijo dodatnih kapitalskih zahtev iz člena 104(1)(a) za kritje makrobonitetnih ali sistemskih tveganj.

2. Za namene odstavka 1(a) se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso kriti oziroma niso zadostno kriti s kapitalskimi zahtevami iz delov tri, štiri, pet in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere pristojni organi menijo, da so ustrezni po nadzorniškem pregledu ocene, ki so jo opravile institucije v skladu s prvim odstavkom člena 73, višji od kapitalskih zahtev institucije, določenih v delih tri, štiri, pet in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013.

Za namene prvega pododstavka kapital, ki se šteje za zadostnega, krije vsa pomembna tveganja ali elemente takšnih tveganj, za katere ne velja posebna kapitalaska zahteva. To lahko vključuje tveganja ali elemente tveganj, ki so izrecno

izključena iz kapitalskih zahtev iz delov tri, štiri, pet in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013.

Obrestno tveganje, ki izhaja iz netrgovalnih pozicij, se šteje za pomembno le, kadar se ekonomska vrednost lastniškega kapitala zmanjša za več kot 15 % navadnega lastniškega kapitala institucije zaradi katerega koli izmed šestih nadzorniških stresnih scenarijev iz člena 98(5), ki se uporabljajo za obrestne mere, ali zaradi katerega koli drugega dogodka, ki ga EBA opredeli v skladu s členom 98(5)(c).

Tveganja iz odstavka 1(a) ne vključujejo tveganj, za katera ta direktiva ali Uredba (EU) št. 575/2013 določa prehodno obravnavo, ali tveganj, za katera veljajo določbe o uporabi predhodno veljavnih pravil.

3. Pristojni organi določijo raven dodatnega kapitala, ki se zahteva v skladu s členom 104(1)(a), kot razliko med kapitalom, ki se šteje kot ustrezen v skladu z odstavkom 2 in kapitalskimi zahtevami, določenimi v delih tri, štiri, pet in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Institucija izpolni dodatne kapitalske zahteve iz člena 104(1)(a) s kapitalskimi instrumenti, za katere veljajo naslednji pogoji:
 - (a) najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije z navadnim lastniškim kapitalom;
 - (b) najmanj tri četrtine navadnega lastniškega kapitala sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

Kapital, ki se uporabi za izpolnitev dodatnih kapitalskih zahtev iz člena 104(1)(a), se ne uporabi za izpolnitev katere koli kapitalske zahteve iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahteve po skupnem blažilniku, določene v členu 128(6) te direktive.

Z odstopanjem od drugega pododstavka se lahko kapital, uporabljen za izpolnitev dodatne kapitalske zahteve iz člena 104(1)(a), ki jo pristojni organi odredijo za obravnavo tveganj ali elementov tveganj, ki niso zadostno kriti s členom 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku iz člena 128(6) te direktive.

5. Pristojni organ vsaki instituciji ustrezno in v pisni obliki utemelji odločitev o določitvi dodatne kapitalske zahteve v skladu s členom 104(1)(a), in sicer vsaj z jasno obrazložitvijo celotne ocene elementov iz odstavkov 1 do 4. To v primeru iz odstavka 1(d) vključuje posebno izjavo o razlogih, zaradi katerih uvedba kapitalskih smernic ne zadostuje več.
6. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako se merijo tveganja in elementi tveganj iz odstavka 2.

EBA zagotovi, da so osnutki regulativnih tehničnih standardov sorazmerni glede na:

- (a) obremenitev, ki jo njihovo izvajanje predstavlja za institucije in pristojne organe; ter

- (b) možnost, da lahko splošno višja raven kapitalskih zahtev, ki velja, kadar institucije ne uporabljajo notranjih modelov, upraviči odredbo nižjih kapitalskih zahtev, kadar se ocena tveganj in elementov tveganja opravi v skladu z odstavkom 2.

EBA Komisiji predloži osnutke navedenih regulativnih tehničnih standardov do [eno leto po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 6 v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 104b
Smernice o dodatnem kapitalu

1. Institucije v skladu s strategijami in postopki iz člena 73 in po posvetovanju s pristojnim organom, institucije določijo ustrezno raven kapitala, ki zadostno presega zahteve iz delov tri, štiri, pet in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 in te direktive, vključno z dodatnimi kapitalskimi zahtevami, ki jih odredijo pristojni organi v skladu s členom 104(1)(a), za zagotovitev, da:
 - (a) ciklična gospodarska nihanja ne vodijo do kršitev teh zahtev; ter
 - (b) lahko kapital institucije pokrije morebitne izgube, ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom iz člena 100, ne da bi se pri tem kršile kapitalske zahteve iz delov tri, štiri, pet in sedem Uredbe (EU) št. 575/2013 ter dodatne kapitalske zahteve, ki jih odredijo pristojni organi v skladu s členom 104(1)(a).
2. Pristojni organi redno pregledujejo raven kapitala, ki jo določi vsaka institucija v skladu z odstavkom 1, pri čemer upoštevajo rezultat pregledov in ovrednotenj, opravljenih v skladu s členoma 97 in 101, vključno z rezultati stresnih testov iz člena 100.
3. Pristojni organi sporočijo institucijam rezultat pregledov, določenih v odstavku 2. Pristojni organi lahko po potrebi institucijam sporočijo morebitna pričakovanja glede prilagoditev ravni kapitala, določene v skladu z odstavkom 1.
4. Pristojni organi institucijam ne sporočijo pričakovanj glede prilagoditev ravni kapitala v skladu z odstavkom 3 v primerih, ko se odredijo dodatne kapitalske zahteve v skladu s členom 104a.
5. Za institucijo, ki ne izpolni pričakovanj iz odstavka 3, omejitve iz člena 141 ne veljajo.

Člen 104c
Sodelovanje z organi za reševanje

1. Pristojni organi se posvetujejo z organi za reševanje, preden določijo kakršne koli dodatne kapitalske zahteve iz člena 104(1)(a) ter preden institucijam sporočijo kakršna koli pričakovanja glede prilagoditev ravni kapitala v skladu s členom 104b.

V te namene pristojni organi zagotovijo organom za reševanje vse razpoložljive informacije.

2. Pristojni organi obvestijo zadevne organe za reševanje o dodatnih kapitalskih zahtevah, odrejenih institucijam v skladu s členom 104(1)(a), ter o vseh pričakovanih glede prilagoditev ravni kapitala, sporočenih institucijam v skladu s členom 104b.“;

(23) v členu 105 se črta točka (d);

(24) v členu 108 se črta odstavek 3;

(25) v členu 109 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Pristojni organi zahtevajo, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izpolnjujejo obveznosti iz oddelka II tega poglavja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi za zagotovitev, da so ureditve, postopki in mehanizmi, ki se zahtevajo na podlagi oddelka II tega poglavja, dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor. Pristojni organi zagotovijo zlasti, da nadrejene osebe in podrejene družbe, za katere se uporablja ta direktiva, izvajajo te ureditve, postopke in mehanizme v svojih podrejenih družbah, za katera se ta direktiva ne uporablja, vključno s tistimi, ki imajo sedež v *offshore* finančnih središčih. Navedene ureditve, procesi in mehanizmi so tudi dosledni in dobro integrirani, te podrejene družbe pa so prav tako zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor.

3. Obveznosti iz oddelka II tega poglavja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta direktiva ne uporablja, se ne uporabljajo, če lahko EU nadrejena institucija pristojnim organom dokaže, da je uporaba oddelka II nezakonita po zakonodaji tretje države, v kateri ima podrejena družba sedež.“;

(26) člen 113 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 113

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah za posamezne institucije

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o:

(a) uporabi členov 73 in 97 za določitev ustreznosti konsolidirane ravni kapitala, ki ga ima skupina institucij glede na svoje finančno stanje in profil tveganja, ter zahtevane ravni kapitala za uporabo člena 104(1)(a) za vsak subjekt znotraj skupine institucij in na konsolidirani podlagi;

(b) ukrepah za obravnavo vseh pomembnih zadev in bistvenih ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, vključno v zvezi z ustreznostjo organizacije in obravnavo tveganj, kot se zahteva v skladu s členom 86, in v zvezi s potrebo po likvidnostnih zahtevah za posamezne institucije v skladu s členom 105 te direktive;

- (c) o vseh pričakovanih glede prilagoditev konsolidirane ravni kapitala v skladu s členom 104b(3).

2. Skupne odločitve iz odstavka 1 se dosežejo:

- (a) za namene odstavka 1(a) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104a;
- (b) za namene odstavka 1(b) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine institucij v skladu s členoma 86 in 105;
- (c) za namene odstavka 1(c) v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganj skupine institucij v skladu s členom 104b.

V skupnih odločitvah se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jo opravijo ustrezni pristojni organi v skladu s členi 73, 97, 104a in 104b.

Skupne odločitve iz točk (a) in (b) odstavka 1 se navedejo v dokumentih, ki vsebujejo popolno utemeljitev in ki jih konsolidacijski nadzornik predloži EU nadrejeni instituciji. V primeru nestrinjanja se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerega koli zadevnega pristojnega organa posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

3. Če pristojni organi v časovnih obdobjih iz odstavka 2 ne sprejmejo skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105 na konsolidirani podlagi po ustrezni obravnavi ocene tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi. Če kateri koli zadevni pristojni organ ob koncu časovnih obdobj iz odstavka 2 zadevo predloži EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev in počaka na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 se štejejo kot obdobja za spravo v smislu Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitev o uporabi členov 73, 86 in 97, člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105 na posamični ali subkonsolidirani podlagi sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene kreditne institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik. Če je kateri koli zadevni pristojni organ ob koncu katerega koli časovnega obdobja iz odstavka 2 zadevo predložil EBA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010, pristojni organi odložijo svojo odločitev in počakajo na odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejmejo odločitev skladno z odločitvijo EBA. Časovna obdobja iz odstavka 2 se štejejo kot obdobja za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Odločitve se navedejo v dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev ter upošteva oceno tveganja, stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v časovnih obdobjih iz odstavka 2. Konsolidacijski nadzornik pošlje ta dokument vsem zadevnim pristojnim organom in EU nadrejeni instituciji.

V primeru posvetovanja z EBA vsi pristojni organi upoštevajo nasvete EBA in pojasnijo kakršno koli bistveno odstopanje od teh nasvetov.

4. Skupne odločitve iz odstavka 1 in odločitve pristojnih organov, sprejete, kadar skupne odločitve iz odstavka 3 ni, pristojni organi v zadevnih državah članicah priznajo kot dokončne in jih uveljavijo.

Skupne odločitve iz odstavka 1 in vse odločitve, sprejete, kadar skupne odločitve v skladu z odstavkom 3 ni, se posodablajo vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku za posodobitev odločitve o uporabi člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105. V slednjem primeru se lahko posodobitev obravnava dvostransko med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za zagotovitev enotnih pogojev uporabe postopka skupnega odločanja iz tega člena v zvezi z uporabo členov 73, 86 in 97, člena 104(1)(a) ter členov 104b in 105, da pripomore k sprejemanju skupnih odločitev.

EBA osnutke teh izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

- (27) v prvem pododstavku člena 116 se doda stavek:

„Poleg tega se kolegiji nadzornikov ustanovijo, kadar se vse podrejene družbe EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga nahajajo v tretji državi.“;

- (28) v členu 119 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice v skladu s členom 21a sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov v konsolidirani nadzor.“;

- (29) v členu 120 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe iz te direktive in Direktive 2009/138/ES, zlasti z vidika nadzora upravljanja tveganj, lahko konsolidacijski nadzornik po dogovoru z nadzornikom skupine v zavarovalniškem sektorju za zadevni mešani finančni holding uporablja le določbe iz direktive, ki se nanašajo na najpomembnejši finančni sektor, kot ga določa člen 3(2) Direktive 2002/87/ES.“;

(30) v členu 131 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice imenujejo organ, ki je pristojen, da na konsolidirani podlagi določi globalne sistemske pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: GSPI) ter na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi, kot je ustrezno, druge sistemske pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: DSPI), ki so institucije z dovoljenjem v njihovi jurisdikciji. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ. Države članice lahko imenujejo tudi več organov.

GSPI so eno od naslednjega:

- (a) skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding; ali
- (b) institucija, ki ni podrejena družba EU nadrejene institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

DSPI je lahko skupina, na čelu katere je EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding ali institucija.“;

(31) v členu 141 se odstavki 1 do 6 nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucija, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne razdeli dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njihov navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

2. Institucija, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, izračuna maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z odstavkom 4 in uradno obvesti pristojni organ o tem MDA.

Kadar se uporablja prvi pododstavek, institucija ne sme izvesti nobenega od naslednjih ukrepov, preden izračuna MDA:

- (a) izplačila dobička v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
- (b) ustvariti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačila variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko institucija ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
- (c) izvršitve izplačil na instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

3. Če institucija ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali je ne preseže, ne razdeli več, kot znaša MDA, izračunan v skladu z odstavkom 4, s katerim koli ukrepom iz točk (a), (b) in (c) drugega pododstavka odstavka 2. Institucija ne sprejme nobenega ukrepa iz točk (a) ali (b) drugega pododstavka odstavka 2, preden ne izvrši zapadlih plačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

4. Institucije izračunajo MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. MDA se zmanjša s katerim koli ukrepom iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2.

5. V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

- (a) dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi o razdelitvi dobičkov ali katerem koli ukrepu iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

čemur se prištejejo

- (a) čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi o razdelitvi dobičkov ali katerem koli ukrepu iz točk (a), (b) ali (c) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena,

čemur se odštejejo

- (b) zneski davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

6. Faktor se določi:

- (a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli kapitalske zahteve iz člena 92a in točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, iz členov 45c in 45d Direktive 2014/59/EU ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;
- (b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli kapitalske zahteve iz člena 92a in točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, iz členov 45c in 45d Direktive 2014/59/EU ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;
- (c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalske zahteve iz člena 92a in točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, iz členov 45c in 45d Direktive 2014/59/EU ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- (d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga vzdržuje institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalske zahteve iz člena 92a in točk (a), (b) in (c) člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, iz členov 45c in 45d Direktive 2014/59/EU ter iz člena 104(1)(a) te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

$$\text{Spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva glede skupnega blažilnika}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Spodnja meja kvartila} = \frac{\text{Zahteva glede skupnega blažilnika}}{4} \times (Q_n - 1)$$

„Q_n“ pomeni zaporedno oznako oziroma številko zadevnega kvartila.“;

(32) vstavi se naslednji člen 141a:

*„Člen 141 a
Neizpolnitev zahteve po skupnem blažilniku*

1. Za institucijo se šteje, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku za namene člena 141, kadar nima kapitala in kvalificiranih obveznosti v znesku in ustrezne kakovosti, ki sta potrebna za hkratno izpolnitev zahteve iz člena 128(6) in vsake od naslednjih zahtev iz:
 - (a) člena 92(1)(a) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahteve iz člena 104(1)(a) te direktive;
 - (b) člena 92(1)(b) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahteve iz člena 104(1)(a) te direktive;
 - (c) člena 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahteve iz člena 104(1)(a) te direktive;
 - (d) člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d Direktive 2014/59/EU.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se za institucijo ne šteje, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku za namene člena 141, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) institucija izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku iz člena 128(6) in vsako od zahtev iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1;
 - (b) neizpolnitev zahtev iz točke (d) odstavka 1 je izključno posledica nezmožnosti institucije, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril glede primernosti ali meril glede zapadlosti iz členov 72b in 72c Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) neizpolnitev zahtev iz točke (d) odstavka 1 ne traja več kot 6 mesecev.“;

(33) V členu 145 se dodata naslednji točki (j) in (k):

„(j) dopolnitvijo členov 2(5a) in 2(5b), tako da se na podlagi razpoložljivih informacij ugotovi,

- (i) ali institucije ali kategorije institucij izpolnjujejo pogoje iz navedenih členov; ali
 - (ii) ali institucije ali kategorije institucij ne izpolnjujejo več pogojev iz navedenih členov;
- (k) spremembami seznama iz člena 2(5):
- (i) s črtanjem institucij ali kategorij institucij, kadar zadevna institucija ali kategorija institucij preneha obstajati;
 - (ii) z uvedbo potrebnih sprememb, kadar se spremeni ime zadevne institucije ali kategorije institucij.“;
- (34) v členu 146 se črta točka (a);
- (35) v členu 161 se doda naslednji odstavek 10:
- „10. Komisija do 31. decembra 2023 pregleda izvajanje in uporabo nadzorniških pooblastil iz točk (j) in (l) člena 104(1) ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.“

Člen 2

Prenos direktive

1. Države članice najpozneje [eno leto po začetku veljavnosti te direktive] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

Te predpise začnejo uporabljati [eno leto in en dan po začetku veljavnosti te direktive]. Vendar se določbe, ki so potrebne za skladnost s spremembami iz točk (13) in (18) člena 1 in vsebujejo spremembe členov 84 in 98 Direktive 2013/36/EU, začnejo uporabljati [dve leti po začetku veljavnosti te direktive].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik